

[Aksel Larsen.]

at det ærede Medlem med sine Udtalelser dengang forsøgte at vække visse Illusioner hos de Folk, han repræsenterede og bliver lønnet for at repræsentere. Der er nu gaaet 2 Maaneder siden da, og det ærede Medlem optræder nu paa den Maade, at han godkender, at man igen undlader at yde en beskedent Retfærdighed mod Landarbejderne. Man maa forstaa, at en saadan Optræden gaar ikke. Det er paa Mode fra de socialdemokratiske Ministres Side, naar de debatterer med os Kommuniste herinde, at sige, at vi vil splitte. De bruger dør samme Jargon, som HIPA bruger i sine Publikationer i Fagbevægelsen, hvor man advarer mod de modbydelige Kommuniste, der vil splitte. Man maa begribe, at naar man optræder i faglige og politiske Spørgsmaal, som man gør i denne Sag, og som man specielt gør over for Landarbejderne, medfører det en kolossal og berettiget Utilfredshed i Fagbevægelsen, og intet er mere rimeligt eller naturligt, end at denne Utilfredshed, foruden naturligvis i Almindelighed at rette sig mod Samfundet, Regeringen og Rigsdagen, retter sig indad, specielt mod de ledende Socialdemokrater i Fagbevægelsen, som ganske vist har sikret deres egen materielle Stilling, men er personlig ansvarlige for, at Medlemmerne bliver udleveret, som det sker.

Vi fik forleden af det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen en ganske udmærket Definition af, hvad han forstaaer ved Splittelse. Efter det ærede Medlems Opfattelse vilde det være Splittelse, hvis Medlemmerne af hans Forbund udtrykte deres Mistillid til hans Person — det var Splittelse. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem Hr. Levinsen vil anse det for ondartet Splittelsesarbejde, hvis Landarbejderne i Danmark udtrykker Mistillid til den Maade, hvorpaa han har forvaltet eller rettere undladt at forvalte deres Sag paa.

Jeg vil sige, at man maa være klar over, at Danmarks Arbejderklasse er ikke i den Grad aandeligt bovlam, er ikke i den Grad gaaet under Aaget, at den modstandsløst og betingelsesløst finder sig i den Behandling, man har givet den gennem hele denne Sommer, og som man fortsætter med at give den gennem den Lovgivning, vi beskæftiger os med her. Det vil give sig Udslag, ikke mindst i Fagbevægelsen, uanset om de Herrer, der raaber saa højt op om Splittelse, ser sødt eller surt til det.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Einer-Jensen): Ved Lovforslagets Behandling i Gaar meddelte jeg, at der i Dag mellem Landarbejderorganisationerne og Landbrugsorganisationerne skulde føres Forhandlinger om det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen lige har omtalt, og jeg havde derfor ventet, at det ærede Medlem forstod, at det i og for sig er naturligt, at det ærede Medlem Hr. Levinsen ikke er til Stede her.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbo): Jeg takker Udvalget for dets Tilslutning til Lovforslaget og maa med Hensyn til de af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen stillede Ændringsforslag erklære, at jeg ikke kan modtage disse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Uanset hvad Aarsagen er til, at det ærede Medlem Hr. Levinsen i Øjeblikket er fraværende fra denne Sal, ændrer det jo ikke den Stilling, det ærede Medlem Hr. Levinsen tog, da Kornloven blev gennemført, og den Stilling, det ærede Medlem Hr. Levinsen har taget til dette Lovforslag, og den Stilling, det ærede Medlem Hr. Levinsen ved Afstemningen vil tage til vore Ændringsforslag, hvis han til den Tid er til Stede i Salen.

Dernæst — jeg giver, som jeg tidligere har sagt, ikke meget for de Forhandlinger, der skulde optages, og som man nu siger er optaget. Det, det drejer sig om, er, at man ved en Lov vedtaget af Rigsdagen har forhindret Landarbejderne i at faa blot den ringeste Dækning for den stigende Dyrtid, samtidig med at Regeringen har undladt at gøre noget effektivt for at forhindre Pristigningerne. Nu beskæftiger man sig igen med Sagen. Saa gennemfører man en Lov, der giver et ganske, ganske beskedent Dyrtidstillæg til en Del Arbejdere, men med — ja, jeg fristes til at sige: med uhyggelig Omhu undgaar man netop Landarbejderne, de daarligst stillede, dem, der trænger mest til at komme ind under dette Dyrtidstillæg. Jeg synes, en saadan Handlemaade karakteriserer sig selv.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 (se ovenfor)
forkastedes med 90 Stemmer mod 2.

Ændringsforslag Nr. 2
forkastedes med 92 Stemmer mod 2.